

FRIHED I KRISTUS

Er der nyt vedr. visionen:

“Stå, Jeg er ved at fuldføre værket. Lad jer lede frem ved Min hånd. Mas jer ej frem, det sker ved Min hånd, ikke alle har endnu fanget dette”

Vi har i den sidste tid talt meget om, hvad vi er i forhold til Gud og hvordan Gud er almægtig. I dag skal vi fortsætte det, som blev startet i søndags, med Ibens drøm – nemlig at vi ikke kan.

Vi aser og maser, men at **hvile** i Kristus handler om tro på, at Han har gjort værket - og at **stå** handler om at blive stående, når noget kommer imod os. Altså holde fast i troen på at Jesus Kristus har gjort værket – værket som er helliggørelsen, dvs at blive lig Jesus Kristus.

Gud har flere gange talt om, at det ny, som kommer, er helt nyt – at vi ikke kan genkende os selv. Det, Han taler om, er, at Han gør værket. Når Han gør værket – bliver alt nyt. Det kræver, at vi ikke blander os – at al ære kan gå til ham.

Gal. 4:22-27

Der står jo skrevet, at Abraham fik to sønner - én med trælkvinden og én med den frie kvinde. Sønnen med trælkvinden blev født efter naturens orden, men sønnen med den frie kvinde ved et løfte. Det skal forstås billedligt. Disse kvinder er nemlig to pagter. Den ene kommer fra bjerget Sinaj, hun føder børn til trældom, og det er Hagar – »Hagar« betegner bjerget Sinaj i Arabien og svarer til det nuværende Jerusalem, for det lever i trældom med sine børn.

Børn i trældom lever i deres egne begrænsninger, begrænsninger som kommer af, hvad vi selv kan. Fortsætter vi med at tro, at vi kan selv, vil vi forblive i trældom.

Vi kan nemlig ikke dét, Gud kan – vi må huske på at Gud sendte Jesus for at gøre dét, som loven ikke kunne pga. kødet – nemlig at gøre os hellige som Jesus Kristus.

Esajas 54:1

Råb af fryd, du ufrugtbare, du, som ikke fødte!

Bryd ud i jubel, råb af glæde, du, som ikke fik veer!

For den enlige kvinde børn

end den, der er gift, siger Herren.

Gud vender op og ned på det hele – Han laver om på alt, når kødet ikke længere prøver at gøre det. Stopper vi med at prøve, vil Han tage over – Han venter bare på at vi stopper. Loven viser os, at vi ikke kan – friheden fra loven kommer, når vi stopper med at prøve. Vi vil blive ved med at prøve at fuldføre Guds værk, indtil vi fuldt ud accepter Guds dom af os: at vi ikke kan selv!!

Som vi kan se, kommer der glæde, når vi giver slip, og derefter kommer der forvandling – ved Hans Ånd. Dette kommer efter smerten ved erkendelsen af, at vi intet kan.

Esajas 54:11

se, jeg sætter din mur af malakit
og lægger din grundvold med safirer.
Jeg sætter dine murtinder med rubiner,
dine porte med karfunkler,
og hele din ringmur med ædelsten.

Her fortæller Gud os, hvad det er, Han gør – Han bygger os op til herlighed. Dette skriftsted beskriver både Hans kirke; men også dig og mig. Han bygger os op i pragt, så vi kommer til at stråle. Et sted i Esajas står der en advarsel om at lappe vores mur med mørtel – det er præcis dét vi gør, når vi holder fast i, at vi selv kan - og at vi bliver ved med at prøve.

Sandheden er, at det ikke handler om os; men om Jesus Kristus. Så længe vi selv prøver, tror vi på, at det handler om os. Vi er skabt til Kristus – Gud vil rejse os op til Kristus – men det handler ikke om dig eller mig længere, det handler om Kristus. Det handler kun om Kristus, ikke om hvordan mit liv er eller hvilke tab jeg evt. må lide – det handler om Kristus!

I Åbenbaringsbogen 12:11 står der: de havde ikke livet for kært til at gå i døden – hvilken død er der tale om? Det handler om, at vi skal dø fra os selv! Watchman Nee beskriver det således: Jesu blod giver tilgivelse for synd - men det viser også noget andet, nemlig at Han tømte sig selv ud og at det er dét, vi må gøre. Vi må give slip på alt, så vi kan leve vores liv for Kristus - uden forbehold! Vi skal altså dø for Ham - **der er ikke plads til vores liv!**